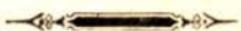


та отъ 18—6, а най-малкий — деветината отъ 18—2. Бащината поржчка се испълнила, но о, чудо! Камилата на стария арапинъ пакъ си останжла, защото 9—|—6—|—2=17. Тъ се много чудили, но не могли да разбержтъ какъ е станжло това. Повърнжли камилата на стареца и му поблагодарили за ноукатата, която имъ направилъ, защото инъкъ щѣли да се сбижжтъ.



ДОБРИЯ КОСТА



Драма въ едно дѣйствие за дѣтски театъръ.



Играчи:

Г-жа Недѣлкова, жена на доктора;

Коста	}	нейни дѣца
Лалка		
Василчо		

Иванчо, синъ на тѣхни бѣдѣнъ съсѣдъ.

Сцената прѣставлява стая добре наредена. Въ срѣдата маса за занимание, а наоколо наредени столове. Коста, Лалка и Василчо седжтъ около масата. Испърво венчки тихо се занимаватъ.

ЯВЛЕНИЕ I.

Лалка (като се исправя). Коста! Василчо! А ний и дори забравихме, че днесъ е именний день на мама?...

Василчо. А, наистина! Дѣто ще рече, днесъ не ще да имаме уроци! (затваря си книгата) —